

בשמירה על קדושת בית המדרש יש בידינו כח לעצור את המגיפה!!!

« האדם מכין לעצמו את סוג ה'עטרה' לעתיד לבא!! »

כתוב בפרשה ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת (דברים כו, ט). ופי' **בבעל הטורים** בזה"ל: "מה שישיראל משבחים ומהללים לשם, הוא לו לתפארת, והיינו דאמרינן (מגילה טו): 'עתיד הקב"ה להיות עטרה בראשו של כל צדיק וצדיק', שאותה עטרה שמעטרים להקב"ה בתפילתם מחזירה להם, אבל מי ששח שיחת חולין בבית הכנסת מקיפין לו כל גופו בקוצים וכו'", עכ"ל.

נמצא שלא רק שפע העולם הזה תלוי בתפילה, אלא כל מה שנוכח לעתיד לבא, ג"כ הכל רק מכח התפילה. וכפי איך שהאדם מתאמץ בעבודת התפילה, כך תהיה לו העטרה לעתיד לבא, כי אם מתפלל ומודה ומשבח לבורא כל העולמים, מכין לעצמו עטרה, שבזה הקב"ה מקיפו כביכול. ואם ח"ו מדבר ושח שיחת חולין בעת התפילה אז מכין לעצמו קוצים, שגם בזה עתידין להקיפו.

אולם צריך להתבונן, איזה קשר יש בין דרש זה לתחילת הפסוק של 'לתתך עליון על כל גוים'.

« בשמירה על קדושת בתי המדרשות גורמים לשפע עבור כלל ישראל כולו!! »

ונקדים בדבריו הק' של הספורני שפי' על הפסוק מה טובו אהליך יעקב משפנתך ישראל (במדבר כד, ה), בזה"ל: "מה טובו אהליך יעקב - בתי מדרשות, כענין ישב אהלים (בראשית כה, כז) וכו', משכנותיך. בתי כנסיות ומקדשי אל המיוחדים לשכן שמו שם ולקבל תפלת המתפללים. ואמר 'מה טובו' כי לא בלבד הם מטיבים לעוסקים בהם, אבל מטיבים לכל האומה, כמו שיורה שם 'יעקב', שישאר בעקב ובאחרית הכל ולא יסוף, וכמו שיורה שם 'ישראל', לשרר עם אלהים ועם אנשים", עכ"ל.

נמצא, שהתורה הק' אומרת, שכאשר שומרים על 'משכנותיך' - אלו הבתי כנסיות ובתי מדרשות, אז יש 'מה טובו' - ביטוי לרב טוב הצפון לכלל ישראל. כי התועלת בזה הוא לכל חלקי כלל ישראל, לא רק רק ללומדים והמתפללים עצמם, כי כוח התפילה מועיל ומביא שפע לכל ישראל.

ובזה הוא ממשיך לבאר הפסוקים כנחלים נטיו כגנת עלי נהר (שם), בזה"ל: "כי אמנם בתי כנסיות ובתי מדרשות להמון ישראל הם כמו הנחלים שנטיו אל השדות להשקותם. וכן יושבי אהלים ותופשי התורה, דולים ומשקים מתורתם להמון. וכמו כן המתפללים הם 'כגנת עלי נהר' אשר לא ימישו מעשות פרי, כאמרם ז"ל (פרק קמא דר"ה [יז]): ברית כרותה ליי"ג מדות שאינן חוזרות ריקם", עכ"ל הספורני.

« שמירה על קדושת בית המדרש מגין מכל המקטרגים!! »

ודבר נורא איתא בספר הגן מאחד הקדמונים, שכתב לרמז בלשון הפסוק ה' ילחם לכם ואתם תחרישון (שמות יד, יד), כי השטן בא ומקטרג על ישראל תמיד, והקב"ה ברוב רחמיו משתיקו ומסלק טענותיו, ואם אומר שישיראל גנבים או גזלנים, הקב"ה משיב לו שהגוים גזלנים יותר וכו', וכן בשאר כל הטענות שטוען השטן. אבל כשבא ואומר שישיראל מדברים

בעת התפילה, כביכול אין תשובה להקב"ה על זה, כי הגוים מכבדים בתי תפלותיהם, ועומדים באימה ויראה, ואזי ח"ו הקב"ה נותן לו רשות להשחית העולם. ועל זה אמר ה' ילחם לכם' נגד השטן, ובתנאי 'ואתם תחרישון', אם אתם שותקים בעת התפילה בבית הכנסת, עכתו"ד.

והוא דבר נורא, שנמצא שאדם המדבר בשעת התפילה, מעורר קטרוגים נוראיים על כלל ישראל, באופן שגם הקב"ה בעצמו כביכול אין לו פתחון פה נגד המקטרג.

וכן מפורסם שבעת מלחמת העולם, באו הנאצים ימ"ש לעבר מדינת מרוקו, והיה בדעתם לאבד ולהשמיד ולהרוג את כל היהודים אשר שם, ונתקרבו בערב שבת למרוקו, ומיד במוצאי שבת נסתלקו והלכו להם. וידוע מצדיקי אמת שאמרו שטעם הדבר שלא היה להם שליטה על מדינת מרוקו הוא משום שאצלם אין מדברים בעת התפילה, ובכח זה ניצלו מן הגזירות והפורענות שבא לישראל, כי הדיבור בעת התפילה מעורר את הדינים והפורענות, ומקום שאין מדברים בו, ניצול מן הפורענות.

ומצאתי מאמר נורא בספר חסידים, שכתב דברים מבהילים (סי' ר"ט) וז"ל: "אם תראה בית של צדיק או בית הכנסת חרב, או רשעים דרים בו, דע שישיראל היו דרים בו דרך בזיון. וכן ביהמ"ד שנוהגים בו קלות ראש, סופו נופל ביד ערלים. דיו לעבד שיהא כרבו, כי לא נהגו נכרים קלות ראש ובזיון בבית ה' עד שנהגו בו ישראל, שנאמר המערת פרצים היא הבית הנה (ירמיהו ז, יא), ואח"כ נארוה כל עברי דרך (תהלים פ, יג) וכו'", עכ"ל.

כי באמת ביהמ"ד וביהכנס"ה הם ביתם של הקב"ה, ואיך יתכן שיהיה לגוי שליטה על בית ה'. דבר כזה לא יתכן אך ורק אם אנחנו בני ישראל מזלזלים רח"ל בקדושת ביהמ"ד, רק אז יש לגוי אחיזה ושליטה במקום הקדוש.

אותו דבר אנו מוצאים בחרבן בית מקדשינו, שהיו להגויים ולהרשעים אחיזה בביהמ"ק רק אחרי שכלל ישראל קלקלו ופגמו בקדושת ביהמ"ק. וכמו שמצינו בחז"ל הק' (סנהדרין צו): שאמר הקב"ה לנבוכדנצר הרשע שהתגאה על שחרב את בית המקדש "היכלא קליא קלית" (בית שרוף שרפת). והיינו, שאחרי שכלל ישראל לא שמרו משמרת הקודש והמקדש כראוי, אזי נתבטלה קדושתה עד שנחשב שכבר נשרף, ונשארו כעצים ואבנים בעלמא, ורק אז היה לרשעים כח ושליטה ליכנס בו ולעשות בו כרצונם רח"ל, כי נסתלקה קדושתו מעליו ע"י מעשי ישראל.

וכע"ז מוזכר גם במגן אברהם (סי' קנ"א סק"א) שבעוון קלות ראש בבית הכנסת נהפך להיות בית עבודה זרה ח"ו. ודברים נוראים כתב החתם סופר בדרשותיו (ח"ב דף ש"ט טור ד') וז"ל: "הקב"ה ברחמיו וחסדיו השאיר לנו מקדש מעט, בתי כנסיות ובתי מדרשות, ואם אנו נוהגים בהם קודש, אזי הם עתידים לקבוע בארץ ישראל (מגילה כט), ויש להם גם עתה קדושת ארץ ישראל, והתפילות נשתלחות לשער השמים. אך אם ח"ו אנו נוהגים בהם בזיון ומדברים בהם דברים בטלים, וההבל של דברים בטלים הוא טמא, ומתלבש בו שר של חוץ לארץ, והוא גם הוא נעשה בעל הבית בבית הכנסת רח"ל, ומקבל התפילות ומכניסם אל החיצונים, והוי ליה כעובד ע"ז, ככל הדר בחוץ לארץ שדומה כמי שאין לו אלוך (כתובות קי). ע"ש, עכ"ל.

הנפש עמוק, כמה הוא נזהר בקדושת בית המדרש, האם הוא באמת אינו שח שיחה בטלה בבית המדרש בכלל ובאמצע התפלה בפרט.

והנה כאשר נבחין נראה שבשולחן ערוך (סי' קכ"ד ס"ז) כתוב לשון נורא בענין זה: "לא ישיח שיחת חולין בשעה שש"צ חוזר התפלה, ואם שח הוא חוטא, וגדול עונו מנשוא, וגוערים בו", עכ"ל.

ולא מצאנו בשו"ע בשום מקום לשון חמור כזה של 'גדול עונו מנשוא', ואפילו בעבירות החמורות. ומקור הלשון הזה הלא הוא אצל קין כשהרג את הבל, ששאל את הקב"ה גדול עוני מנשא (בראשית ד, א). נמצא שלשון הזה שייך לענין של רציחה, רציחה של אה, באכזריות נוראה, וזהו הלשון שמרן הבית יוסף בחר להתבטא בו על מי ששח שיחת חולין בעת חזרת הש"ץ.

וע"פ כל הנ"ל מובן מאוד, כי אכן חטא הזה גורם קטרוגים גדולים על עצמו ועל כל בית המדרש ועל כל כלל ישראל, וזה המקור להרבה מן הצרות והמגיפות ח"ו, וגורם להסתלקות יהודים וצדיקים, וגורם אלמנות ויתומים, וא"כ מובן שמגיע לו לשון כזה כמו רוצח שפל שהורג את אחיו.

ובפרט ידוע, שהגאון בעל **שבט הלוי** זצ"ל היה אומר, שסיבת המחלה הידועה היא מחמת שמדברים בבית הכנסת. וכן שמעתי גם עובדא שאברך אחד נחלה במחלה הידועה, והלך להגה"צ **רבי אביגדור מיללער** זצ"ל. אמר לו הרב האם אתה מדבר בעת התפילה, ענה ח"ו איני מדבר בביהכ"ס. שאל אותו הרב, בבית הכנסת שאתה מתפלל בו, האם מדברים בו בעת התפילה, ענה ואמר שאחרים מדברים שם. אמר לו הרב, מיד תחליף בית כנסת, ואל תכנס עוד לבית הכנסת הזה, ותקבע מקום תפילתך במקום שאין מדברים בתפילה, ועשה כדבריו ואכן המחלה נעלמה ממנו לגמרי.

« עיקר כח נגד המגיפה הוא כח התפילה!! »

והנה, מלבד חומר הזלזול והחילול של בית ה', יש בזה עוד נקודה גדולה. כי הנה בספה"ק **תפארת שלמה** (ליקוטים תהלים) כתב ביאור נפלא עה"פ **וַיַּעֲמַד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה. וַתִּחַשֵּׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לְדֹר וְדֹר עַד עוֹלָם** (תהלים קו, ל-לא), ולכאורה למה דווקא אצל פנחס נאמר 'ותחשב לו לצדקה לדור ודור', הלא גם אהרן הכהן עצר את המגיפה בעת מחלוקת קורח ועדתו, וכמו שכתוב **וַיַּעֲמַד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה** (במדבר יז, א), ולא נאמר שם שעמד לו לצדקה לדור ודור עד עולם.

וכתב התפארת שלמה לבאר בזה"ל: "אך ההפרש בזה, שאהרן עשה ע"י פעולה, כמ"ש קח אֶת הַמַּחֲתָה וגו' (במדבר יז, א), וזה ע"י הקטורת וכו', אך פנחס עשה דבר חדש, כי עלה בדעתו מה יעשו כל הדורות אחריו, שלא יהיה כהן זבח ומנחה וקטורת שיכפר בעדם, במה יהיה לבני ישראל תקומה, לכן נתן עצה בנפשו לעמוד בתפלה לבד, וזה נוהג בכל דור ודור, שהקב"ה שומע קול תפילת עמו ישראל ברחמים, ולזה נחשב לו לצדקה לדור ודור עד עולם", עכ"ל הנפלא.

והנה ידוע, מה שכתב **ביערו דבש** (ח"א דרוש ד) עה"פ **סְכוּתָהּ בָּעֵינֵי לֶךְ מִעֲבוּר תְּפִלָּה** (איכה ג, מד), שבעת הגלות יש ענן החוצץ בינינו לבין הקב"ה ומעכב את קבלת התפילות. וכתב היערו דבש ומה הוא הענן הזה, הוא ההבל היוצא מן הדיבורים שיש בו חטא, ובפרט משיחה בטילה בבית הכנסת, וכ"ש בעת התפילה, וההבל הזה הוא עולה בעב וענן ומונע את התפילה מלעלות לפניו ית"ש.

וכתב עוד, שיש להתבונן בגודל ההפסד הזה, כי בגלות אין לנו עבודת הקרבנות, ואין לנו אלא עבודה שבלב היא תפילה, "ועל מה נבטח בגולה ומה יגן בעדנו, אם לא בתפלה ובקשה מקירות לב", עכ"ל. וא"כ, גם אלינו ייאמר, אם ח"ו גורמים עיכוב קבלת התפילות, אין לנו עצה ותרופה להנצל ממכת המגיפה רח"ל.

והיינו דלא זו בלבד כמ"ש המג"א שנהפך להיות בית ע"ז, אלא אפילו בעודנו עומד ומתפללים בו, ח"ו נחשב כבית ע"ז, והתפילות נכנסות אל החיצונים רח"ל. וממילא מובן מאוד דברי הספר חסידים, שביית הכנסת כזה יש לגוים שליטה עליו בפועל ממש, כי אין קדושת ביהכ"ס עליו כלל, ואדרבה התפילות נחשב כתפילות של בית ע"ז ח"ו רח"ל, וממילא יש לגוים שליטה ואחיזה בזה.

צאו וראו בעוד דברים מבהילים שכתוב בשו"ע **הרב** (סי' קכ"ד ס"ה) וז"ל: "כל המשיח בבית הכנסת בשעה שהצבור עסוקין בשבחו של מקום מראה בעצמו שאין לו חלק באלוקי ישראל, עכ"ל הנורא.

והדברים נוראים, כי נמצא שמי שמדבר שיחת חולין בבית הכנסת, הרי הוא כאילו דופק על הבימה ומכריז הריני אפיקורוס, אין לי חלק באלוקי ישראל, פחד פחדים ממש.

ולפי מה שנתבאר, מובן היטב, כי האדם בשיחותיו הבטלים מהפך את בית ה' לבית עבודה זרה רח"ל, ואין לך כפירה גדולה מזו, לדחות בשתי ידים את הקב"ה ממקום השראתו רח"ל.

ובאמת יש בזה עומק נוסף. כי כבר נשאלה השאלה הידועה בענין התפלה, מדוע צריכין בכלל להתפלל, הלא הקב"ה יודע הכל, והוא יודע כל צרכינו ובקשתינו. ומלבד זאת, הלא כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, וא"כ למה צריכים אנחנו לבקש וכביכול לתת להקב"ה עצות איך ומה לעשות, ולמה לא נוכל להשאיר הכל להקב"ה, והוא הטוב בעיניו יעשה,

ופירשו המפרשים שעיקר הענין הוא לקיים העבודה של 'השבות אל לבבך'. והיינו, כי בודאי האדם יודע ומאמין בכל ליבו ונפשו שהכל ממנו ית"ש, והוא הבורא והמנהיג, ואעפ"כ זה בהשגה ובשכל והבנה, אבל עדיין אינו בלב ובהרגשה.

ועל זה באה עבודת התפילה, להשריש את כל הידיעות האלו - שיש לנו במח - להלב. כי כשהאדם עומד ומתפלל ומבקש הכל ממנו ית"ש, הרי זה משריש בליבו הרגשתו ונפשו שהכל תלוי אך ורק בהקב"ה, ורק הוא יכול למלאות משאלתיו ולתת לו את חפצו ורצונו. נמצא שהתפילה משרישה בלב האדם את האמונה והבטחון.

וממילא יוצא, שמי שהוא מזלזל בתפילה, והוא מדבר ומפספס דברים של הבל בעת התפילה, הרי הוא מקלקל בעצמו ענין זה, וגורם בעצמו שהאמונה והבטחון לא יושרש בליבו ונפשו, ולכן הוא דומה למי שמכריז בביהמ"ד בקול גדול, אין לי חלק באלוקי ישראל, והוא מראה בעצמו שאינו רוצה לחיות עם אמונה ובטחון אמיתיים בהבורא ית"ש, וא"כ בודאי אין תפילתו מרוצה למעלה, ואין תפילתו עושה פרי.

ולפי כל זה מובן היטב הקשר שבין שני חלקי הפסוקים בפסוק **וְלִתְתֶּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתִהְיֶה וְלִשְׁם וְלִתְפָאֲרָת (דברים כו, ט).** שאפ"ל שהפסוק בא לרמוז, שכאשר כלל ישראל שומרים על קדושת הבית מקדש מעט מדיבורי חולין (וכפי הנ"ל של בעל הטורים בחלק השני של הפסוק), אז עם ישראל נמצאים 'עליון על כל הגוים', דאז מסתלקים המקטרגים על כלל ישראל. לעומת זה אם ח"ו פרוצים בשמירת קדושת בית מקדש מעט, יד הגוים על העליונה רח"ל, דיש מקטרגים על כלל ישראל.

« חשבון הנפש עמוק על דבר סגירת מקומות הקדושה והשראת השכינה!! »

והנה כידוע לכולם, בתקופה האחרונה עברנו מצב קשה מאוד, בגזירת הווירוס שנתפשט בעולם. ומלבד כל צער הגשמי שכרוך בו, מחמת צער החולים ומשפחותיהם, והרבה קרבנות שנלקחנו מאיתנו רח"ל, והשאירו אחריהם יתומים ואלמנות, הוכינו בכפלים, בסגירת את בתי כנסיות, בתי מדרשות וישיבות על מסגר ובריה. והדבר הזה מחייב את כל יהודי בחשבון